

2020-ci il həm pandemiya, həm də Qarabağın 30 illik işğalına son qoyulması ilə yaddaşlara əbədi həkk olundu. Pandemiya bize müyyəyen narahatlıqlar yaşatsa da, ən böyük sevincimiz, söz yox ki, mənfur düşmən üzərindəki şanlı qələbəmizdir. Buna görə Ali Baş Komandan İlham Heydar oğlu Əliyevə, silahlı qüvvələrin qorxmaz döyüşçülərinə və bir an belə qələbəyə inamını itirməyən xalqımıza sonsuz minnətdarıq.

Keçən il ölkədəki pandemiya və müharibə şəraiti ilə bağlı saysız-səhəbsiz insanlar, o cümlədən sənət adamları stress və gərginlik keçirib, dünyalarını dəyişdilər. Dünyalarını dəyişmiş sənət adamlarının hər birini hörmətlə yad edirəm. Bu gün onlardan biri haqqında kövrək xatirələrimi hörməti oxucuların diqqətinə çatdırmaq isteyirəm. Bu sənət adamı, daha doğrusu, sənət fədaisi haqqında keçmiş zamanda danışmaq mənim üçün çox çətindir. Çünkü onun dünyasını dəyişməyin bu günə qədər inana bilmirəm.

Haqqında danışmaq istədim sənətkar Azərbaycan Dövlət Akademik Musiqili Teatrın aktyoru Ağaxan Şərifovdur. Bu sənətkar yaşıdığı ömrün 30 ilini sevdiyi teatr sənətine fəda etdi.

Ağaxan Şərif oğlu Şərifov 1962-ci il oktyabr ayının 22-də Ağsu'da dünyaya gəlib. Hamımız yaxşı biliyik ki, Ağsu milli teatr və kino sənətine Səməndən Rzayev, Mikayıl Mirzə və Rasim Balayev kimi sənətkarlar bəxş edib. Bu bölgədən neçə-neçə cavanlar, məhz bu sənətkarlar baxaraq sənətə gəliblər.

Ağaxan da istisna deyildi. Orta təhsilini başa suranдан sonra bir müdət istehsalatda çalışıdı. 1986-ci ilde Azərbaycan Dövlət Mədəniyyət və İncəsənət Universitetinin dram və kino aktyorluğu fakültəsinə daxil oldu. Artıq Ağaxanın sənət yolu müyyəyen olunmuşdu. Sevincinin həddi-hüdudu yox idi. Ürəyi sənət arzuları ilə aşırı-daşan Ağaxan 1990-ci ilde Universiteti bitirdi. Onun bəxtindən ele bu ərefədə mərhum sənət dostum Hüseynağa Atakişiyev baş rejissoru olduğu Akademik Milli Dram Teatrından uzaqlaşdırıldı və dərhal müstəqil "Gənclər" Teatrını yaratdı. Teatra aktyor və digər sənət adamlarının çox böyük axını var idi. Həmi, o cümlədən cavanlar, Tofiq Kazimovdan sonra, məhz Hüseynağa Atakişiyevin milli teatr prosesinə yeni nefəs gətirəcəyinə inanırdı. Dostum Hüseynağa tam yeni teatr konsepsiyası əsasında dövrünü qabaqlayan yeni teatr yaratmağa çalışırdı. Teatrın ətrafında yeni düşüncə tərzinə malik dramaturqlar, bəstəkarlar və rəssamlar dəstəsi toplanmışdı. Teatr Xadimləri İttifaqının Aktyor Evinin səhnəsini yeni teatr üçün ayırdılar. Hüseynığın gecesi-gündüzü yox idi. O, gecəni-gündüze qatıb yeni bir teatr yaradırdı. Onun çətin günlər başlamışdı. Mən belə çətin bir dövrdə təbii ki,

dostumu tək qoymayıb, onun yanında olmalı idim. Mən Akademik Milli Dram Teatrındakı fəaliyyətimlə paralel olaraq, yeni yaradılmış "Gənclər" teatrında da çalışmağa qərar verdim. Teatra müraciət edən aktyorların sayı-hesabı yox idi. Çox ciddi seçim prosesi gedirdi. Mən də təbii ki, dostumun yanında idim. Hüseynağa peşəkar olaraq, birçə baxışla ictedadlı insanla qeyri-istədadsızı dərhal ayırd edə bilirdi.

Xatirəsi qələblərdə qalan sənət fədaisi

Ağaxan dərhal seçimdən keçdi və məhz bu illərdən başlayaraq, dörd il mən onunla bu tearda bir çox tamaşalarda birlikdə çalışdıq. Bu teatrın səhnəsində Ağaxan çox maraqlı və yaddaşlanan obrazlar qalereyası yaratdı. O, obrazın təsviri zamanı maraqlı və ən əsası da baxımlı oyun tərzi nümayiş etdirirdi. Ağaxan sənətə bağlı çətinliyi olanda çəkinmədən mənə müraciət etdi. Mən də hər zaman onun bütün suallarını cavablandırır, ona yardım etməyə çalışırdım.

Sonrakı illərdə mən "İlham" miniatür teatrı yaratdım. Ətrafıma gənclərdən ibarət çox böyük bir kollektiv topladım və dərhal Ağaxanı teatr davət etdim. O, tez bir zamanda kollektivdə hörmət qazanaraq, hamının sevimliyi oldu. Aktyorlar problemləri ilə bağlı mendən evvel ona müraciət etdildiler. Mən Ağaxanın bu keyfiyyətlərini əsas götürərək, onu truppa müdürü təyin etdim.

O, 1993-cü ildən 2007-ci ilə qədər teatrın trupa müdürü olub, bu işin öhdəsində bacarıqla gəldi. Ağaxan teatrın həm truppa müdürü, həm də aparıcı aktyoru idi. O, bu teatrın səhnəsində Anarın "Əl əli yuyar", Rəhman Əlizadənin "Dünyanın axarı" və "Bəxtimin kələyi" Cahangir Aslanoğlunun "Karnaval və ya şifonerdə eşq-məhəbbət", Mirzə Fətəli Axundzadənin "Müsyo Jordan və Dərvish Məstəli şah, Rafiq Səməndərin "İlhamın sərgüzəştəri", "Başsındıran məsələ" və "Yorğanına baxıb, ayağını uzadan teatr", Ramiz Əkbərin "Qulaq" və digər tamaşalarda baş rollarda tamaşaçıların görüşüne gəldi. O, tamaşadan tamaşaşa daha artıq püxtələşir və daha artıq sənətkarlıq nümunəsi göstəridi. Onun yaratdığı obrazlarda səmamilik, dəqiq ifa tərzi və peşəkarlıq yüksək idi. Ağaxan istedadlı və peşəkar sənətkar olmaqla yanaşı, həm də əxlaqlı və təriyəli, böyüklik yeri bilen bir insan idi.

Ağaxan 2007-ci ildə ömrünün sonuna qədər Azərbaycan Dövlət Akademik Musiqili Teatrında bir-birinden maraqlı obrazları yaratdı. O, eyni zamanda, mənim teklifimlə Mədəniyyət və İncəsənət Universitetində başçılıq etdiyim Musiqili Teatr Aktyoru kafedrasında baş laborant vəzifəsində çalışdı. Ağaxan, sözün əsl mənasında, zəhmətkeş və punktual bir insan idi. Ona tapşırılan her bir iş yüksək səviyyədə görürdü. Teatrda olduğu kimi, vaxtı ilə tələbəsi olduğu təhsil müəssisəsində də çox qısa bir vaxtda müəllim və tələbə heyətinin hörmətini qazana bildi.

Ağaxan Akademik Musiqili Teatrında çalıştığı 13 il ərzində onlarla tamaşada irili-xirdəli neçə-neçə obraz yaratdı.

O.Rəcəbovla A.Babayevin "Əlin cibində olsun"da 1-ci oğlan, R.Hacıyevin "Talelər qovuşanda" Evlər müdürü, R.Mirişli ilə M.Haqverdiyevin "Qısqanc ürkəklər"də Ofisiant, O.Rəcəbovla A.Babayevin "Şeytanın yubileyində" İnzibatçı, O.Zülfü-

R.Heydərin "Şəngülüm, Səngülüm, Məngülüm" də Çaqqal, S.Ələsgərova Ş.Qurbanovun "Milyonçunun diləçi oğlu"da 2-ci xidmətçi, R.Mirişli ilə M.Haqverdiyevin "Amerikalı kürəkən" də Qədəş Cəfər, Coni və Xanım, S.Fərəcovla Ə.Nesinin "Şəhərdə manyak var"da Komendant, M.Məmmədəvən "Matəm marşı və yaxud gözünüz aydın"da Nadir, Ü.Hacıbəyovun "Əvəravad"da Süpürgeçi, S.Kərimi ilə Ə.Olun "Kimyagər" də Şeyx Salah, E.Sabitoğlu ilə C.Məmmədəvən "W.W.W.Fəzələikefkom"da Dayioğlu, Ü.Hacıbəyovun "O olmasın, bu olsun"da Hambal, F.Allahverdi ilə Elçinin "Baladadaşın toy hamamı"da Şofer və sair obrazlar sənəsəvətlərin və teatr tədqiqatçılarının diqqətini cəlb etmişdi. Ağaxan bu tamaşalarda bir-birindən fərqli, maraqlı və rəngarəng obrazlar dünyası yaratmışdı.

Onun sonuncu işi S.Rüstəməl M.S.Ordubadinin "Beş manatlıq gəlin" tamaşası oldu. Pandemiya səbəbindən bu tamaşanı və onun onadığı obrazı tamaşaçılar görə bilmədi. Pandemiyadan sonra tamaşaçılar adı çəkilən tamaşanı təsəsüf ki, Ağaxanın oynadığı obrazsız gələcəklər.

Mən iki tamaşa və bu iki tamaşa onun yaratdığı fərqli obrazlar haqqında ayrıca yazmaq istəyirəm. Bunlar "İlham" Miniatür Teatrında Mirzə Fətəli Axundzadənin "Müsyo Jordan və Dərvish Məstəli şah" və Akademik Musiqili Teatrında Marat Haqverdiyevin "Amerikalı kürəkən" tamaşalarındaki maraqlı obrazlardır.

Hər iki tamaşanın müəllifi və quruluşçu rejissoru mən idim. Ağaxan M.F.Axundzadənin "Müsyo Jordan və Dərvish Məstəli şah" tamaşasında Müsyo Jordan obrazını yüksək peşəkarlıqla yaratmışdı. Mən bu tamaşanı nağıl-oyun prinsipi əsasında qurmuşdum. Həm tamaşa, həm də Ağaxanın yaratdığı obraz mənm gözəldiyimden

də maraqlı, baxımlı və cazibədar alınmışdı. Bu, söz yox ki, aktyorun peşəkarlığından və tamaşanın janrına uyğun oyun tərzi nümayiş etdirməsindən irəli gəldi. Aktyor səhnəyə daxil olduğu andan diqqət mərkəzində ola bilirdi. Onun ifasında hərəkət-mizan toplusu tamaşanın ümumi ahənginə tam uyğun idi.

Mən tamaşanın birinci hissəsini rejissor olaraq onun obrazının üzərində qurmuşdum. O, bu işin öhdəsindən maharetlə gəlmüşdi. Onun ifasında şitlikdə əsər-əlamət belə yox idi. O, sadəcə olaraq, yad bir mühitdən düşmüş insanın komik vəziyyətinə uyğun oyun tərzi nümayiş etdirdi. Kətillə onun ardınca qaçan qulluqcu onu yixanda və ya özü təzim edərək yixiləndə belə, dərhal vəziyyətdə çıxmaga çalışır və daha artıq komik vəziyyətə döndürdü.

Aktyor ifa zamanı hərəkət-mizan toplusu ilə dənisiq tərzinin vəhədətini yarada bilirdi. Neticədə maraqlı bir obrazın nümayishi ilə qarşılaşırdı. Mənim rejissor olaraq onun üçün tapdıqım mizanlara əlavə çizgiler taparaq, onları daha artıq rəngarəng və baxımlı təqdim etdirdi. O, öz obrazının həm ifaçısı, həm də rejissoru idi. Mən onun bir çox tamaşalarda olduğunu kimi, bu tamaşada yaratdığı obrazdan da tamlıqda çox razı qaldım.

Tamaşadan tamaşaaya obraz daha artıq tamamlanırdı. O, zəlin obrazla olan reaksiyasını hiss edərək, onu daha artıq baxımlı təqdim etdirdi. O, obrazın təsviri zamanı jestlərdən, intonasiyalardan yerində və bacarıqla istifadə etməyi bacaran azsaylı sənətkarlardan idi.

Ağaxan, M.F.Axundzadənin "Müsyo Jordan və Dərvish Məstəli şah" tamaşasında Müsyo Jordan obrazını yüksək peşəkarlıqla yaratmışdı. Mən bu tamaşanı nağıl-oyun prinsipi əsasında qurmuşdum. Həm tamaşa, həm də Ağaxanın yaratdığı obraz mənm gözəldiyimden

yəm ikinci səhnə əsəri Ramiz Mirişli ilə Marat Haqverdiyevin "Amerikalı kürəkən" tamaşası idi. Mən Ağaxanın bacarığına, peşəkarlığına və potensial imkanlarına inanaraq bu tamaşada ona üç fərqli və bənzərsiz obraz həvələ etdim. Mən onun bu çətin işin öhdəsindən gələcəyinə inanırdım. İnamımda yanılmadım. Ağaxan Qədəş Cəfər, Cangüdən Coni və Xanım obrazlarını çox böyük məhərətə yaratdı. Onun oynadığı səhnələr tamaşanın ən maraqlı və baxımlı hissələri idi. Mən tamaşada Yanğınsöndürmə idarəsinin işçisi Orxan bəy obrazında çıxış etdim. Ağaxan tamaşanın janrı, ideya və oyun tərzinə uyğun dəqiq ifa tərzi nümayiş etdirirdi. Bu obrazların birincisi Qədəş Cəfər obrazı idi. Heç bir konkret işlə məşğul olmayan Cəfər dostu Bilalla asan qazanc yeri axtarır. Yalançı Ametikalı milyonçu kürəkən obrazında istədiyi qızın anasının qarşısına çıxmış istəyən Kamran müyyən pul müqabilində onları özünə cangüdən tutur. Hər iki dost onlardan nə tələb olunursa, dərhal razılaşırlar. Bilal özündə çıxsa da, Cəfər vəziyyətə uyğun hərəkət edir. O, Bilalı da nəzarətdə saxlaya bilir. Aktyor tərəfindən Cəfər obrazının daxili keyfiyyətləri və ona uyğun xarici portret çizgiləri dəqiqliklə təsvir olunur. Mən özüm səhnədə ola-ola onun obrazını seyr etməkdən həzz alırdım. Hadisələrin inkişafı boyu Ağaxan Şərifov üçüncü obrazda səhnəyə gəlir. Bu obraz qeyri-adi konfiqurasiyalı Xanım obrazıdır.

Aktyor tərəfindən dəqiq hərəkət-mizan toplusu ilə baxımlı bir obraz təqdim olunur. Xanım obrazı baxımlı və komik çizgiləri ilə tamaşaşa rəngarənglik gətirir desək, heç də səhv etmərik. Aktyor obrazın yumoristik mahiyyətini dərinlənən duyub, daxili və xarici təsvirin vəhədətini dəqiqliklə təqdim etdi. Ağaxan teatr səhnəsində olduğu kimi kino ekranlarında bir neçə maraqlı obrazlarla tamaşaçıları sevinçləndirdi.

1999-cu ildə "Nə gözəldir bu dünya", 2010-cu ildə "Əlavə təsir" və 2013-cü ildə çəkilmiş "Yazıcı" filmlərində maraqlı obrazlar yaradılmışdı. Hər üç obraz aktyorun səhnədə olduğu kimi ekranda da bacarıq və istədə nümayiş etdirməsinin bariz nümunəsi idi.

Ağaxan həyatda həmişə hər yerdə tələsən, narahat bir insan idi. Tələsə-tələsə gəldiyini və tələsə-tələsə də getdiyini çox görmüşdüm. Elə bil harasa gecikəcəyindən, harasa özünü çatdırıb biməyəcəyindən qorxurdum. Elə bil ona ayrılmış zamanın ona çatmayıağınandan qorxub, daha artıq tələsərdi. Tələsədi üçün bir oğul və bir qız balasının xeyir işlərini də çox tez etmişdi. İşinə tələsə-tələsə gəlib, evinə de tələsə-tələsə gedirdi. Tələsmək artıq onun xarakterine və vərdişinə çevrilmişdi. Ona ayrılmış özür payını da tələsə-tələsə yaşıdı. Yaşamına tələsədiyi kimi dünyasını dəyişməyinə də tələsədi.

Ağaxan, mən sənin hər yerə tələsməyini normal qəbul etsəm də, bu dünyadan tez-telesik köç etməyi heç cür qəbul edə bilmirəm. Sənin dünyani tez oldu, çox tez oldu. Mən bu tələsmeyini sənə bağışlaya biləməsəm də, artıq ola olmuşdu. Yeganə təsəllim səndən sonra qalan və heç vaxt məni tərk etməyəcək xoş xatirələrindir.

**İlham Namiq Kamal
Xalq artisti, "Şöhrət" ordenli**